

Vážený pan
Prof. Martin Bareš, Ph.D.
rektor Masarykovy univerzity

V Brně 3. února 2020

Vaše Magnificence vážený pane rektore,

píši Vám coby předseda Komise ustanovené pro jmenovací řízení profesorem pana docenta Martina Zvonaře, Ph.D., do níž jsem byl jmenován Vědeckou radou FSpS MU dne 14.11.2018. V této funkci jsem tehdy vystřídal vážně nemocného pana profesora Charváta.

Se spisem pro jmenovací řízení se na můj popud členové jmenovací komise seznámili řádným a předepsaným způsobem v elektronické a v písemné podobě, poté následovala jednání komise, která konstatovala splnění a v řadě parametrů i překročení stanovených požadavků pro udělení profesury. Toto své stanovisko Komise vyjádřila v tajném hlasování 21.6.2019, ve kterém všemi hlasy bylo doporučeno pokračovat ve jmenovacím řízení.

Následně proběhly úkony stanovené zákonem o vysokých školách a vnitřními předpisy MU, které vyústily v jednání před Vědeckou radou FSpS MU a před Vědeckou radou MU, kterého jste byl osobně přítomen. Rozhodnutí výše zmíněných akademických institucí bylo v daném řízení kladné.

Teprve nedávno jsem byl informován o situaci zpochybňující toto jmenovací řízení. Na schůzce s docentem Zvonařem jsem měl možnost seznámit jak s jeho informacemi, tak s oficiální informací, kterou v souvislosti s touto záležitostí od Vás obdržel. Následně jsem obdržel oficiální pozvánku na jednání Akademického senátu FSpS MU, který se bude touto záležitostí zabývat dne 5.2.2020.

Vážený pane rektore, chci Vás, ještě před zmíněným jednáním AS FSpS MU informovat o mém stanovisku a o nezbytných krocích, které mám povinnost v tomto případě učinit, bez ohledu na to, jaký bude konečný závěr rozhodnutí orgánů MU. Vycházím z materiálů, které jsou mi dostupné, takže pokud se v tomto textu dopustím nepřesností, oproti podkladům, kterými disponujete, rozhodně tyto nejsou úmyslné.

Byl jsem informován, že anonymní podání obvinilo docenta Zvonaře ze dvou činů: z plagiátorství a z nesprávného zařazení jedné publikace, což mělo ovlivnit jmenovací řízení. Předpokládám tedy, že šlo o tyto konkrétní údaje – které uvádí Váš dopis docentu Zvonařovi.

Vaše Magnificence, považuji – stejně jako Vy – dění v této záležitosti za závažné pro MU a její součást, i pro docenta Zvonaře a považuji za svoji povinnost v této akademické záležitosti, z pozice, která mi byla svěřena, patřičně reagovat. Chci Vás proto tímto informovat o krocích, které jsem v tomto směru učinil.

1. Požádal jsem docenta Zvonaře o stanovisko k této záležitosti.
2. Okamžitě proběhla znovu revize celého spisu, se kterým Komise pracovala, tj. v oblasti publikační činnosti a ohlasů na práce docenta Zvonaře a to jak spisu v písemné formě – se kterým Komise pracovala, materiálů uložených v elektronické podobě v ISu MU. Oba materiály byly a jsou identické.

3. Proběhla rekapitulace veškeré dokumentace z inkriminovaného období, předcházející a související jakýmkoliv způsobem s jednáním VR FSps MU a VR MU projednávající Žádost docenta Zvonaře o jmenování, což proběhlo následujícím způsobem:
- Jménem Komise jsem v okamžiku, kdy jsem se ujal jejího předsednictví, požádal (v souladu s vnitřními předpisy MU) docenta Zvonaře o aktualizaci spisu. Poté co tak učinil, byl aktualizovaný materiál vložen dne 15.6.2019 do jeho spisu (viz „aktualizovaný seznam publikací“)
 - Od tohoto okamžiku tedy měli všichni členové Komise k dispozici oficiální materiály spisu žadatele o jmenovací řízení profesorem (v souladu s vnitřními předpisy MU), se kterými po celou dobu – v nezměněné podobě pracovali. Tímto začala jejich posuzovatelská a hodnotící práce.
 - Členy Komise jsem informoval, že elektronický materiál je identický s materiálem obsaženým v písemné podobě spisu, který byl všem k dispozici.
 - Výsledkem posouzení uzavřených a neměnných podkladů pro profesorské řízení – tak jak je předložil docent Zvonař dne 15.6.2019 – byl jednomyslný závěr a doporučení Komise: pokračovat v profesorském řízení.
 - V souladu s vnitřní směrnicí Masarykovy univerzity č.7/2017, čl. 5 docent Zvonař tyto doklady – před jednáním VR MU ještě jednou aktualizoval (8.8.2019) a to prokazatelně o pouze doplnil údaje publikační a citační, které byly od 15.6.2019 nové – tzv. „Finální seznam publikací“. V souvislosti s tím prohlašuji, že v žádném případě nedošlo ke změnám v údajích, založených před datem 15.6.2020.

Nemohu se vyjádřit jak k samotnému anonymnímu podání, které obviňuje docenta Zvonaře, tak k průběhu jednání Etické komise, protože disponuji pouze dílčími informacemi. Pokud jsem informován, je jako provinění docenta Zvonaře vnímáno:

- plagiátorství v případě jedné práce, pro nález osmdesátiprocentní shody v doktorské práci docenta Zvonaře a v diplomové práci studentky FSps; vedoucím obou prací byl docent Pavlík;
 - tuto skutečnost však posoudila Etická komise a sama ji uzavřela způsobem, který prokazatelně a jednoznačně vyvinil docenta Zvonaře; dovoluji si tedy se tímto obviněním dále nezabývat;
- chybným zavedením jedné z publikací docenta Zvonaře do ISu v roce 2010;
 - touto skutečností se Etická komise rovněž zabývala, a pokud jsem dobře porozuměl, pak v tomto bodě obvinění docenta Zvonaře nezbavila.

Vaše Magnificence, samozřejmě rolí Komise pro jmenovací řízení profesorem je posoudit nejenom vědeckou, publikační a pedagogickou činnost uchazeče, ale je očekáváno i hodnocení působení uchazeče po stránce morální a etické. Jsem oprávněn konstatovat, že i v těchto bodech má docent Zvonař vysoký pracovní, morální a etický kredit, což ostatně dokazuje jak jmenovací spis, tak i dosavadní život docenta Zvonaře.

Dovolím si využít výhody, kterou pravděpodobně Etická komise při svém rozhodování, na rozdíl ode mne, neměla:

- skutečnosti že jsem několikrát podrobně prostudoval spis docenta Zvonaře u vědomí, že jsme pro akademickou obec garanty správnosti jak jednání před akademickými orgány univerzity, tak i pro jejich rozhodování; toto je logický důvod mého počínání a opakované

revize celé záležitosti, abychom našli buď pochybení Komise anebo – v opačném případě, aby byly podniknuty oprávněné kroky, které budou podkladem pro oprávněné vyvinění docenta Zvonaře z tohoto obvinění;

- Etická komise řešila jí známé konkrétní body anonymního a rozhodně cíleně směřovaného podání a zabývala se faktem, že se měl docent Zvonař účelově dopustit činů, které by pro něj měly ve svém důsledku znamenat získání jednoznačné výhody při jmenovacím řízení, tj. plagiátorství a falešné nadhodnocení jedné publikace;
- tzv. „*plagiátorství*“ vyloučila již Etická komise, která v tomto obvinění docenta Zvonaře zcela vyvinila, proto se tímto bodem nebudu zabývat;
- v případě „*nadhodnocení významu jedné publikace*“ (dohledatelné v ISu za rok 2010), následně zahrnuté v r. 2016 do podkladů k žádosti o jmenovací řízení docenta Zvonaře, musím konstatovat, že tato skutečnost nebyla již obsažena v materiálech podaných docentem Zvonařem, které Komise v konečném řízení projednávala a kterými se řídila, proto nemohlo dojít žádným způsobem k ovlivnění rozhodování ustanovené Komise, ale ani jednání a rozhodování VR FSpS MU, ani VR MU;
- je tedy na místě otázka, co bylo příčinou tohoto chybného údaje (?); při hodnocení této skutečnosti – na rozdíl od možností Etické komise – si dovoluji použít „*historickou paměť*“:
 - po tři období jsem zasedal v AS MU (dvě jako předseda AS LF MU a jedno jako předseda AS MU) a jednou z mnoha otázek, kterou tehdy opakovaně řešilo vedení MU, *bylo validní získávání a evidence podkladů pro hodnocení akademické činnosti, tedy publikací a ohlasů*; za tímto účelem bylo uloženo katedrám, aby byla pověřena konkrétní osoba (obvykle sekretářka) vedením evidence těchto údajů; v rámci fakulty pak byla ustanovena v tomto směru pozice referentky, která byla mj. proškolená v tomto směru; toto opatření mělo logiku – snížení administrativní zátěže akademiků a získání validních informací (do té doby ne vždy zcela přesných);
 - významnou roli pak hraje odpověď na klasickou otázku římského konzula Lucia Ravilla, kterou aplikoval Marcus Tullio Cicero před téměř dvěma tisíci let – „*cui bono*“ – tedy „*v čí prospěch*“(!); tato – v pozdější době premisa nejen soudních jednání, směřuje k formulování dopadu nesprávného konání – tedy k benefitu (nebo naopak k poškození), ale vždy k získání určitého prospěchu nebo výhody.

Otázka: nastal tedy v tomto případě předpoklad získaného benefitu – „*nadhodnocení významu publikace*“ – konkrétní výhodu pro docenta Zvonaře?

Odpověď: nenastal – v případě docenta Zvonaře nedošlo k získání jakékoliv nehmotné, či hmotné odměny a jak vyplynulo z předchozího, nebylo toto nadhodnocení ani ve spisovém podkladu hodnoceném při jmenovacím řízení, protože na ně uchazeč sám přišel a chybu ve svém podání sám a spontánně včas opravil, takže Komise s tímto materiálem vůbec nepřišla do kontaktu – tedy nevěděla o něm a proto s ním logicky nepracovala.

Právo učinit závěr z těchto uvedených informací přísluší Etické komisi, proto jej sám nebudu formulovat.

Vaše Magnificence velmi si vážím Vašeho rozhodného postupu v této záležitosti a zejména skutečnosti, že kladete důraz jak na čest Masarykovy univerzity, tak na nestranné rozhodování, ve kterém se hodláte oprávněně opřít o stanovisko Etické komise.

Vím, že jde o rozhodnutí závažná, která je třeba mít fakticky podložena, protože jinak budou nesprávná a nespravedlivá. Sám jsem musel v předchozích obdobích řešit, sice na jiné úrovni, ale se stejnou závažností a stejnými dopady, některé situace (včetně anonymních podání) a to z pozice přednosta kliniky, nebo jako předseda akademických senátů, nebo čistě ve forenzní problematice.

V osobní rovině jsem ještě dnes doslova „hrdý“ na svůj postup v případě kolegy, jehož propuštění po mně tehdy žádal jak tehdejší děkan LF MU, tak ředitel FN Brno, aniž by se seznámili s dokumentací a aniž by respektovali presumpci neviny a fakta – stačil jim pouze „názor“. Za svůj postoj jsem v tomto případě dostal za odměnu „vytýkací dopis ředitele FN“.

Když byl později tento kolega v řádném soudním jednání zproštěn viny v plném rozsahu, žádný z výše zmíněných se ani jemu, ani mně neomluvil. V jiném případě jsem odmítl vypracovat znalecký posudek v okamžiku, kdy se mne mediálně velmi známý lékař snažil ovlivnit v mém rozhodování a ve formulaci závěrů posudku.

Tato fakta jsem uvedl proto, abych vyloučil skutečnost, že vystupuji jako obhájce, či přímluvce docenta Zvonaře. Vnímám svoji pozici pouze jako člen akademické obce a zejména jako osoba, která byla v čele Komise, která se vyjadřovala k podkladům předloženým docentem Zvonařem dne 15.6.2019, na základě kterých připravovala stanoviska pro jednání vědeckých rad – tedy osoba zodpovědná, která vnímá tuto svoji zodpovědnost v plném rozsahu a se všemi důsledky.

Při vědomí všech těchto mnou uvedených skutečností jsem oprávněn konstatovat, že v materiálech které byly Komisi ustanovené v roce 2018 ve věci jmenovacího řízení docenta Zvonaře předloženy se strany docenta Zvonaře, neshledala tato Komise žádné pochybení.

Vaše Magnificence, z důvodů, které jsem výše uvedl, si Vás dovoluji požádat o schůzku k této záležitosti, i když jsem zde ve stručnosti uvedl všechna podstatná fakta, která považuji za svoji povinnost předat i na jednání AS FSpS MU, které je plánováno na 5.2.2020. Obdobně považuji za svoji povinnost informovat o této skutečnosti všechny členy Komise.

V případě, že Etická komise, která ze své pozice bude vnímat skutečnosti, které jsem zde uvedl za irelevantní a její rozhodnutí povede k problematizování jmenovacího řízení profesorem docenta Zvonaře, respektive k jeho případnému zbytečnému postihu, jsem rozhodnut požádat AS FSpS o mé uvolnění.

V úctě

prof. MUDr. Jindřich Vomela, CSc., LL.M

